

Η ευκαιρία να φτιάξουμε μια νέα Ελλάδα

ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ ΡΑΠΤΗ *

Η ελληνική πολιτική βρέθηκε τα τελευταία χρόνια στο στόχαστρο μιας πολύ σκληρής κριτικής από την κοινωνία. Μιας δίκαιης όμως κριτικής. Προβλήματα δεκαετιών δε λύθηκαν. Νοοτροπίες δεκαετιών δεν άλλαξαν. Ο πολιτικός διάλογος ήταν εγκλωβισμένος σε στερεότυπα, με θέματα που δεν έπρεπε να τα αγγίξει κανείς, με πράξεις που ήταν πάντα μικρότερες από τις υποσχέσεις. Οι πολίτες συμμετείχαν όλο και λιγότερο, οι πολιτικοί είχαν κοινό που συνέχεια μειώνονταν, οι εκλογές είχαν νικητή την αποχή.

Μετά την αλλαγή του 1981 η χώρα γνώρισε το 2015 το «πρώτη φορά αριστερά». Για πρώτη φορά αριστερό κόμμα ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας. Ήταν ένα πολιτικό πείραμα που δέχθηκαν να κάνουν οι πολίτες, ίσως γιατί επιβαλλόταν και ιστορικά. Η αριστερά δε θα ήταν πια πάνω στα κάγκελα της διαμαρτυρίας, δε θα έκλεινε δρόμους, δε θα αρνούσαν να πληρώσει διόδια. Θα κυβερνούσε. Θα περνούσε από την «αντιεξουσία» στην εξουσία, για να δει τα πράγματα και από την άλλη πλευρά της πολιτικής.

Οι πολίτες δεν έχουν πλέον αμφιβολία για τις δυνατότητες της αριστεράς. Τη δοκίμασαν, τους κόστισε, τη διώχνουν. Ανίκανη να διαχειριστεί τα μεγάλα θέματα, υποτακτική στη σχέση της με τους ξένους, ολέθρια στα εθνικά θέματα, μονίμως ανώριμη να κυβερνήσει. Εγκλωβισμένη μέσα στα δικά της αδιέξοδα, με αγωνία να συγκολληθεί στο ίδιο μωσαϊκό ακροαριστερούς, ακροδεξιούς και μεταφερόμενους σοσιαλιστές, με εμπάθεια στην επιχειρηματικότητα, στη μεσαία τάξη και την αριστεία, με μια νοσηρή ανοχή προς την παραβατικότητα, διέλυσε και απογοήτευσε σε κάθε τομέα της πολιτικής. Ακόμη και την ύστατη ώρα που φεύγει, αντιμετωπίζει την κρίση των πολιτών με ύβρεις και μανία. Επιβεβαιώνοντας πως το μεγαλύτερό της πρόβλημα είναι η δημοκρατία που δεν της αρέσει όταν διαφωνεί μαζί της.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η δύναμη που έρχεται. Η δύναμη που μπορεί να ενώσει τους Έλληνες. Όχι να τους μεταλλάξει ιδεολογικά ή να φτιάξει με το ζόρι συμμαχίες. Αλλά που θα τους πείσει πως πρέπει να αφήσουμε πίσω νοοτροπίες που μας πλήγωσαν και να πάμε μπροστά. Ξέρω πως κάθε φορά αυτό που κινεί τις επιλογές μας είναι η ελπίδα για κάτι καλύτερο. Παρακολουθώντας όμως την κοινωνία είμαι βέβαιη πως είναι η ίδια έτοιμη για κάτι καλύτερο.

Γιατί η Ελλάδα που εμείς φανταζόμαστε είναι αλλιώς.

- Μια Ελλάδα που θα προσκαλεί και δε θα διώχνει. Με ευκαιρίες για τα νέα παιδιά που θα έχουν λόγο να επενδύσουν τις δυνάμεις και το μέλλον τους στην Ελλάδα. Σε μια χώρα που θα γίνει η Ιρλανδία της Νότιας Ευρώπης, hub για πολυεθνικές επιχειρήσεις, έδρα για την ελληνική και ξένη επιχειρηματικότητα. Με τολμηρό φορολογικό περιβάλλον. Με επενδύσεις που θα πιστεύουν στην προοπτική της χώρας μας.
- Μια Ελλάδα που θα ανοίξει τους ορίζοντες της γνώσης. Με πανεπιστήμια δημόσια και ιδιωτικά, όπως συμβαίνει σε ολόκληρο τον κόσμο. Μια χώρα που θα προσελκύσει την παγκόσμια φοιτητική κοινότητα να σπουδάσει εδώ την επιστήμη της και ταυτόχρονα να γνωρίσει τον πολιτισμό μας. Μια επένδυση που θα ανοίξει την Ελλάδα σε νέα μυαλά και θα φέρει τη χώρα μας στο κέντρο του κόσμου.

- Μια Ελλάδα που ο πολίτης θα έχει απέναντί του ένα δίκαιο κράτος. Ένα κράτος με δικαιώματα και υποχρεώσεις. Με ευθύνη, όπου κάνει λάθος. Με αποζημίωση στον πολίτη, όπου τον αδικεί. Ένα κράτος που θα είναι φιλικό και υπεύθυνο. Δίπλα σε όσους το χρειάζονται. Με κανόνες ίδιους για όλους. Με ταχύτητα και ποιότητα στο έργο του.
- Μια Ελλάδα που θα περπατάμε με ασφάλεια στους δρόμους και τις γειτονιές μας. Με μηδενική ανοχή στην παραβατικότητα. Με σχέδιο για να ξανακερδίσουμε τις πλατείες και τα πάρκα, να παίζουν μόνα τους τα παιδιά μας έξω, να κοιμόμαστε χωρίς πέντε κλειδαριές στην πόρτα μας. Με τις ομάδες ΔΙΑΣ να έχουν παρουσία παντού.
- Μια Ελλάδα που θα αποκτήσει ξανά κύρος και εθνική ισχύ. Που θα γράφει μόνη της τους νόμους και δε θα μεταφράζει ξένα κείμενα των «θεσμών». Που θα ασκεί ισχυρή και έξυπνη διπλωματία, θα κερδίζει μάχες στην εξωτερική πολιτική και θα κάνει εθνικές νίκες. Που θα γράφει μαζί με τους άλλους το μέλλον της περιοχής και δε θα περιμένει να της πουν ποιο θα είναι.

Αυτήν την Ελλάδα θέλουμε να φτιάξουμε. Και μπορούμε, όταν είμαστε όλοι μαζί ενωμένοι. Πέρασαμε από τους πειραματισμούς της αριστεράς, από τις δοκιμές των μικρών κομμάτων, από συμμαχίες που ζημίωσαν τον τόπο. Η νέα πορεία της χώρας χρειάζεται μια αυτοδύναμη Ελλάδα. Μια χώρα που θα μπορεί να διοικηθεί και δε θα παζαρεύει θέσεις και χάρες με πολιτικούς εταίρους. Που θα έχει σταθερότητα τετραετίας για να ξαναδώσει στην Ελλάδα και τους Έλληνες αυτό που πραγματικά δικαιούνται για τις θυσίες που έκαναν.

Παρακολουθώντας τον Κυριάκο Μητσοτάκη σε όλη του την πορεία είμαι βέβαιη πως θα κυβερνήσει όπως αξίζει σε αυτή η χώρα. Στην αυτοδύναμη Ελλάδα του Κυριάκου Μητσοτάκη έχουν όλοι θέση. Την Κυριακή 7 Ιουλίου ψηφίζουμε όλοι. Φέρνουμε την μεγάλη πολιτική αλλαγή σε μια αυτοδύναμη Ελλάδα. Δίνουμε εντολή να πάμε μπροστά. Στις 8 Ιουλίου, ξημερώνει μια καινούργια, αληθινή ελπίδα για τον τόπο μας.

** Υποψήφιας Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης, Νέα Δημοκρατία*